

РЕШЕНИЕ

№ 6762

гр. София, 08.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Силвия Мичева-Димитрова

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7185** по описа за **2023** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба от началника на 08 Районно управление /РУ/ - Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ срещу решение № 649 от 08.02.2023г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 93-ти състав по нахд № 7806/2022г., с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № Х-11/07.06.2021г., издадено от началника на 08 РУ-СДВР, с което на А. Д. П. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 300,00 лв. за нарушение на чл.194, ал.3 от Наказателния кодекс /НК/.

С жалбата се твърди, че обжалваното решение е неправилно, постановено при допуснато нарушение на материалния закон.Оспорват се мотивите на СРС, според които НП не отговаря на изискванията на чл.57, ал.1 от ЗАНН. Не се възприема и приетото от съда, че неизписването на словосъчетанието "маловажен случай" е съществен порок и води до незаконосъобразност на НП.Излагат се съображения и за неправилност и несъстоятелност на мотивите на въззивния съд, че не е доказано нарушението от субективна страна. Посочва се също, че преписката е изпратена на наказващия орган с постановление на СРП, което е следвало да бъде изпълнено.

Касаторът е представил и писмени бележки.Иска се от съда да постанови решение, с

което да отмени решението на СРС и да потвърди изцяло НП.

Ответникът по касация – А. Д. П. чрез процесуален представител в съдебно заседание оспорва жалбата като неоснователна. Твърди, че не са налице доказателства както за обективна, така и за субективната страна на престъплението по чл.194 от НК. Сочи, че в материалите липсва жалба от Н.Д. за изчезването на портфейла ѝ, която жалба би следвало да е повод за образуване на наказателно производство. Иска касационната жалба да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на разноски, включващи адвокатски хонорар.

Прокурорът пледира решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Предмет на касационно оспорване е решение № 649 от 08.02.2023г. , постановено по нахд № 7806/2022г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК/, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63в от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност.

СРС е приел за установено следното:

На 28.04.2021г. А. П. посетил магазин „П.“, находящ се в [населено място],[жк], [улица], в който по същото време се намирала свидетелката Н. Д. заедно с племенницата си, която била на три години. В един момент докато била до щанда за бои свидетелката оставила портмонето си на намиращ се в близост стол. Тъй като детето се отдалечило от нея, тя го последвала, но не взела портмонето си, в което имала сума от 550,00 лева. П. минал покрай щанда за бои, забелязал портмонето и го взел. В последствие полицейски екип от 08 РУ – СДВР установил местонахождението на П., който с Протокол за доброволно предаване предал портмонето с намираща се в него сума пари. С постановление от 25.05.2021г. прокурор при СРП отказал да образува досъдебно производство и преписката била изпратена на началника на 08 РУ-СДВР. На 07.06.2021г. било издадено обжалваното НП, препис от което било връчено на жалбоподателя на 02.06.2022г.

За да отмени НП съдът е приел, че в постановлението е допуснат пропуск относно стойността на всяка една от вещите, доколкото е отразена сумата пари, съдържаща се в портмонето, без да е конкретизирана стойността на портмонето, а също и това дали деянието представлява маловажен случай на кражба по смисъла на състава на чл.194, ал.3 от НК, доколкото този елемент е съществена част от състава на престъпното деяние, както и изпълнени ли са предпоставките за приложение материално-правния състав на ал.1 на чл. 218б от НК, не е и посочено дали предметът на деянието е възстановен или върнат, дали П. е осъждан /отразено е, че не са му налагани адм. наказания/.

Настоящата инстанция споделя направените от въззивния съд правни изводи и ги допълва.

В конкретния случай, в противоречие с изискването на чл.57, ал.1, т. 5 от ЗАНН, в НП липсва пълно и точно описание на нарушението /в случая престъпление по чл.194, ал.3, вр. с ал.1 от НК – маловажен случай на кражба, наказуем по реда на чл.218б, ал.1 от НК/ и на обстоятелствата, при които е извършено, както и на всички останали обстоятелства, от значение за приложението на чл.218б от НК. Фактическият състав на престъплението по чл.194, ал.3 от НК изисква кражбата да е маловажен случай, а приложението на чл.218б от НК е възможно само ако деецът в продължение на една година не е извършил две или повече деяния, общата стойност на предмета на които е над сто и петдесет лева; деецът не е осъждан за такова престъпление, както и ако му е налагано административно наказание за такова деяние и не е изтекла една година от извършването му; предметът на деянието не е оръжие, боеприпаси за огнестрелно оръжие, взривни, отровни или наркотични вещества, пиротехнически изделия, бойна и друга специална техника / чл.218б, ал.2 от НК/, каквито обстоятелства не са описани в мотивната част на НП.

Освен това, от събраните по делото доказателства не може да се приеме, че е установено по безспорен начин, че е осъществено твърдяното нарушение. В постановлението на прокурора са посочени доказателства, които административно наказващият орган не е обсъдил и не е представил пред съда. Административно наказващият орган е предприел реализиране на административно - наказателната отговорност на жалбоподателя без да са спазени законовите изискванията и реда за това, като не е събрал доказателства за предпоставките за прилагане на чл.218б от НК, като не са събрани доказателства за извършване на престъпление сред изброените в чл.218б, ал.1 от НК, както и останалите изискуеми предпоставки за приложение на този ред.

По изложените съображения решението на въззивния съд е правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXIV касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 649 от 08.02.2023г., постановено по нахд №7806/2022г., по описа на Софийски районен съд, НО, 93 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.